

Z P R A V O D A J

obce

Černá v Pošumaví

02/2016

U s n e s e n í

z 16. zasedání zastupitelstva Obce Černá v Pošumaví ze dne 25. 1. 2016

Zastupitelstvo obce :

Schvaluje:

1. I. bere na vědomí

ad a) předložený územní plán Černá v Pošumaví,

ad b) stanovisko k vyhodnocení vlivů územního plánu Černá v Pošumaví
na životní prostředí vydané Krajským úřadem Jihočeského kraje;

II. konstatuje,

že územní plán Černá v Pošumaví není v rozporu se Zásadami územního rozvoje Jihočeského kraje ve znění jejich 1. aktualizace, s Politikou územního rozvoje České republiky ve znění její 1. aktualizace, se stanovisky dotčených orgánů nebo s výsledkem řešení rozporů a se stanoviskem Krajského úřadu Jihočeského kraje, jak je prokázáno v odůvodnění územního plánu;

III. rozhodlo

o námitkách uplatněných při veřejném projednání návrhu územního plánu a při opakovaném projednání územního plánu tak, jak je uvedeno v kapitole „o) návrh rozhodnutí o uplatněných námitkách“ na stranách 136 až 146 odůvodnění;

IV. souhlasí

ad a) s vypořádáním připomínek uplatněných při veřejném projednání návrhu a při opakovaném projednání návrhu územního plánu tak, jak je uvedeno v kapitole „p) vyhodnocení uplatněných připomínek“ na stranách 146 až 148 odůvodnění,

ad b) se zpracováním podmínek souhlasného stanoviska k vyhodnocení vlivů územního plánu Černá v Pošumaví na životní prostředí do vydávané dokumentace v plném rozsahu,

V. vydává

územní plán Černá v Pošumaví;

VI. ukládá

starostce obce, prostřednictvím pořizovatele, zajistit zveřejnění vydaného opatření obecné povahy na úřední desce dle ustanovení § 173 správního řádu a zajistit splnění činností konaných po vydání územního plánu (zejména požadavků § 162, § 165 a § 168 stavebního zákona) (příloha č. 1).

2. Aby obec Černá v Pošumaví byla zakládajícím členem budoucího TURISTICKÉHO SPOLKU LIPENSKO a podílela se na přípravě stanov.
3. Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene na p. č. 1505/2 z důvodu vybudování kabelové přípojky a pilíře pro E.ON ČR s.r.o. IČ 257 33 591 za úplatu.
4. Smlouvu s G – Project, s.r.o. IČ 260 64 928 o vypracování žádosti na dotaci a administraci v rámci projektu „Dopravní automobil pro evakuaci a nouzové zásobování obyvatelstva“.
5. Přidělení bytu 1 + 1 Černá v Pošumaví 36 panu M. P.
6. Zastupitelstvo obce Černá v Pošumaví schvaluje poskytnutí jednorázové dotace ve výši 50 000 Kč z rozpočtu obce Černá v Pošumaví, která nemá charakter veřejné podpory, Bc. M. Rolčíkovi IČ 735 17 445. Dotace bude použita na kulturní program 11. ročníku „LIPNO FEST“.
7. Zastupitelstvo obce Černá v Pošumaví schvaluje poskytnutí jednorázové dotace ve výši 140 000 Kč z rozpočtu obce Černá v Pošumaví, která nemá charakter veřejné podpory pro Tělovýchovnou jednotu Černá v Pošumaví, IČ 600 85 151. Dotace bude použita na činnost TJ.
8. Rozpočtové opatření č. 6 - příjmy celkem + 1 858 178 Kč, výdaje celkem – 1 074 725 Kč, financování celkem - 2 932 901 Kč (příloha č. 2).
9. Zveřejnění záměru pronájmu pozemků p. č. 89/2, 89/3, 89/5 a 90.
10. Zveřejnění záměru směny části pozemku p. č. 547/2.

Společenská rubrika

V únoru oslaví svá výročí paní Jiřina Němcová, Vladimíra Suchánková, Růžena Kaljanková a pánové Jiří Soustružník, Vladimír Kasal, Vlastimil Veselý a Ondřej Harazin. Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, hodně štěstí, zdraví a pohody v osobním životě.

Za SPOZ Věra Daňová

Z vyprávění pamětnice MARIE PAJPACHOVÉ

Paní Marie Pajpachová oslavila v listopadu loňského roku významné životní jubileum – 85 let. Protože je to také 52 let od doby, kdy se přistěhovali do naší obce, patří samozřejmě mezi pamětníky. Když jsem ji oslovil, ochotně souhlasila a podělila se tak nejen se mnou a s vámi čtenáři, ale i s mnoha budoucími pokoleními o své vzpomínky, které budou zapracovány na věky do obecní kroniky.

Paní Marie Pajpachová se se svým manželem Augustinem Pajpachem (1929 - 1992) přistěhovala do Černé v Pošumaví v červnu roku 1963. Oba pochází ze západního Slovenska, pan Pajpach z města Malacky a paní Pajpachová z Moravského Svätého Jána. K přestěhování do Černé je vlastně přiměl bratr paní Pajpachové pan Blažej Šišolák se svou manželkou Alžbětou Šišolákovou, kteří již v Černé žili a bydleli v nově postaveném bytovém domě č. p. 23. Blažej Šišolák pracoval jako pasák dobytka a Alžběta Šišoláková pracovala v kravíně. Po krátké době se však oba vrátili zpět do obce Diakovce, nedaleko města Šaľa na Slovensku.

Manželé Pajpachovi po svém příchodu do Černé dostali přidělenou půlku domu č. p. 8, kde v druhé půlce bydleli Záškodovi (dnes penzion Slunce).

Pracovní období manželů Pajpachových lze rozdělit na několik fází. Hned po příchodu v roce 1963 nastoupila paní Marie Pajpachová na hospodářství Státního statku Černá v Pošumaví jako krmička a dojička do kravína v Černé a pan Pajpach začal jezdit s autem u autodopravy státního statku, která tehdy sídlila v prostorách dnešní společnosti VPS Marek. Kravín v Černé byl právě v tomto roce uveden do provozu jako čtyřřadý s kapacitou 174 ks dojníc. Ty se pravidelně vyháněly na pastvu, kde jako pasák pracoval pan František Špaček (otec Jiřiny Němcové). Na stáních pak pracovaly ošetřovatelky ve dvojicích, měly přidělenou určitou skupinu krav. Ze jmen, na která si paní Pajpachová vzpomíná, to byly v tomto období např. paní Anežka Jedličková, Johana Gregarová, Emilie Záškodová a další, o kterých bude zmínka později. Zootechnika tam v té době dělal Stanislav Hron, ing. Jan Novák a krátký čas i Václav Pivec. Nočním hlídačem

v kravíně byl František Jedlička. Jako skladník tehdy pracoval pan Bláha a koně, ustájené na č. p. 15, měl na starosti Josef Macháček.

Předsedu MNV vykonával Jiří Žák, tajemníka František Podroužek, ve škole si pamatuje již jen Jaroslava Zimmermanna. Z farářů si nejvíce pamatuje P. Michala Tkáče, ale kdo byl před ním, si již jméno nevzpomíná /byl prý to děkan, takový dědeček/.

Podle záznamů, které máme k dispozici, sloužil na zdejší farnosti do roku 1967 Páter Karel Prokop Švarc a od roku 1967 do konce roku 1969 Páter Jaroslav Staněk. Těsně po něm nastoupil od 1. ledna 1970 Páter Michal Tkáč.

V době, kdy Pajpachovi přišli do Černé, nebyla ještě postavena nová samoobsluha potravin Jednoty Kaplice a obchod, který vedli manželé Kostkubovi, se nacházel v budově č. p. 11. V horní části domu Kostkubovi bydleli, dole byl obchod. Po přestěhování do nové prodejny zůstala dole prodejna průmyslového zboží, kde byla vedoucí Jiřina Němcová a později Božena Musilová.

Stejně tak se v té době opravoval jediný hostinec v obci, který vedli a provozovali manželé Baníkovi a vše se pod jejich vedením přestěhovalo na Panelovou restauraci.

Jakmile se uvolnil byt v bytovce č. p. 23, dostali jej manželé Pajpachovi přidělen a přestěhovali se z č. p. 8. Tehdy tam také bydleli, mimo jiných, i Leškovi a Uhlířovi (ti pak odešli do Frymburku).

První pracovní fáze manželů Pajpachových skončila v roce 1968, kdy odešli pracovat na jiné hospodářství Statku Černá v Pošumaví – na Zvonkovou. Tam v té době dělal vedoucího (správce) Stanislav Dvořák, který bydlel s rodinou na Mokré v domku po pravé straně původní silnice, kde později bydlela paní Marie Holá. Ten vlastně Pajpachovy přemluvil a „zlanařil“ na Zvonkovou. Jednak potřeboval někoho k dobytku a jednak tam byla volná půlka finského domku a tak se Pajpachovi stěhovali. Ve finském domku bydleli na půlce právě s Dvořákovými. Pan Augustin Pajpach pásl dobytek na Račíně, kde měl i potřebnou maringotku na přespání a paní Pajpachová dělala různé nutné práce na hospodářství, např. krmila telata, ale měla na starosti i výkrm velkého hejna hus, které se chovaly v prostoru vlevo před příjezdem do Zvonkové. U baráčku si postavili hospodářské příslušenství a chovali pro sebe téměř veškeré domácí zvířectvo.

V té době nebyl na Zvonkové žádný obchod, takže se jezdilo nakupovat buď do Nové Pece, anebo přívozem do Horní Plané. Fungovala však závodní kuchyně statku, kde pracovala jako kuchařka paní Vandasová a tam se přivážely veškeré potřebné suroviny k vaření, což zajišťovala vedoucí závodních kuchyní celého

statku Černá v Pošumaví paní Anna Válková. Některé hlavní potřebné suroviny (mouku, cukr, sůl apod.) si tak mohli obyvatelé zakoupit v závodní kuchyni na Zvonkové. Nákupy, ponejvíce v Nové Peci, se organizovaly hromadně, vedoucí zabezpečil traktor a vlek, na něj balíky slámy a všichni, kteří potřebovali nakoupit, se usadili na vlek a traktorista Miroslav Kadlec vyrazil. Stejně tak se vozily děti do školy. Ráno k převozu a odpoledne, podle délky vyučování, se pro děti jelo dvakrát. Někdy je také vzali i vojáci Pohraniční stráže, kteří měli ve Zvonkové jednotku, a kde byl velitelem Ludvík Košťál. Když přehrada zamrzla, vysekal se v ledu pruh, kde jezdila převozní loď pro osobní potřebu. Velký prám byl vytažen na břehu a tak veškerá doprava musela jet přes Novou Pec. Pro krmiva, osiva, hnojiva, náhradní díly a další, se muselo jezdit do skladů v Černé v Pošumaví, což je vzdálenost 30 km a oproti cestě převozem více než dvojnásobná vzdálenost. Po ledě si v zimě pracovníci statku jet netroufali, pěšky se však při dokonale zamrzlé hladině přece jen odvážili. Pro všechny, ale především pro děti, však stále jezdil osobní převoz, i když podle jízdního řádu. Byly však i tragické chvíle. Jeden ošetřovatel nechtěl čekat na stanovenou dobu odjezdu a vydal se pěšky přes led, ale v blízkosti vysekaného pruhu pro osobní převoz. Led se pod ním prolomil a pán (jistý Machala) se utopil.

Na Zvonkovou Pajpachovi přišli v době tzv. pražského jara, kdy panovalo celkové uvolnění a tak i na svém novém působišti se cítili spokojeně. Po příchodu spojeneckých vojsk se na Zvonkové a všude kolem pohybovala spousta tanků a situace již nebyla tak klidná. Navíc vedoucího Stanislava Dvořáka odvolali na jakousi funkci na Okresním výboru KSČ v Českém Krumlově a nálada se postupně zhoršovala. Jako vedoucí nastoupil Rudolf Vandas, pro děti jdoucí ze školy se již jezdilo pouze jednou, když končily děti chodící do školní družiny. Ti žáci, kteří tam nechodili a končili třeba v jednu hodinu, museli jít od převozu pěšky.

Paní Pajpachová vzpomíná i na mimořádnou zimu na přelomu let 1969/70, kdy napadlo tolik sněhu, že se dveřmi nedalo dostat ven a museli vylézat oknem.

Tato zima přinesla skutečně velké příděly sněhu – na Šumavě výška mnohdy dosahovala až 2,5 m – pozn. kronikáře.

Stanislav Dvořák, na kterého paní Pajpachová vzpomíná, se již na Zvonkovou nevrátil, byl jmenován ředitelem Statku Frymburk.

Na Zvonkové, respektive na Valtrově, dále žila rodina Hofnerova, kteří se tam starali o dobytek, dále Bártovi, Josef Bárta dělal účetního na hospodářství a paní Bártová krmila dobytek. Vlastně i tři dojnice, které chovali pro mléko pro lidi na Zvonkové.

Poměry na Zvonkové se postupně měnily a tak se paní Pajpachová rozhodla tuto etapu pracovního života ukončit. Zavolala řediteli Statku Černá v Pošumaví ing. Jaromíru Petříkovi s tím, že by se chtěli vrátit na Černou. Ten samozřejmě souhlasil, místo v kravíně bylo volné, volný byl i byt a tak se v roce 1970 ze Zvonkové stěhovali. Dostali byt na č. p. 32, bývalá stará pošta, přesně tam, kde dnes bydlí Richterovi. Jejich stěhování bylo tak rychlé, že když se jejich nejstarší syn vracel v sobotu z internátu domů, jel jako vždy do Zvonkové, ale tam již rodiče nebydleli.

Po svém návratu nastoupila Marie Pajpachová do známých míst v kravíně Černá, ale již s jiným obsazením. O přidělenou skupinu dojnic se starala společně s paní Jaroslavou Krchovou, dále zde pracovaly ošetřovatelky paní Růžena Hlávková, Zdena Pivcová, Arnoštka Friedlová, Marie Rusová, Jaroslava Zemanová, Eva Šmahelová, Hana Kortánová, Antonie Podroužková, Růžena Kaljánková. Kdo s kým pracoval, jaký byl systém střídání, kdo pracoval ve vedlejší malé „porodně“, to si již paní Pajpachová přesně nevybavuje. V tomto období – do roku 1976 - v kravíně v Černé pracovaly snad i paní Pokorná, Parkosová a možná i další. Stájníky dělali pánové Josef Krcho a Jaroslav Sochor, nějakou dobu i pan Pokorný.

V roce 1974 se Pajpachovi přestěhovali do nového, vlastními silami postaveného, rodinného domku č. p. 52 v prostorách za nově postavenou poštou. Domek však nejprve začala stavět paní Kalíšková z Horní Plané a Pajpachovi jej od ní ještě v počátcích výstavby odkoupili.

V roce 1976 skončila paní Pajpachová jako ošetřovatelka dojnic a místo ní nastoupila do kravína paní Anežka Šuranová. Které ošetřovatelky, či stájníci pracovali v dalším období v kravíně v Černé, to si nepamatuje. Marie Pajpachová začala totiž pracovat na provozu Pomocná výroba, kde setrvala až do svého odchodu do důchodu v roce 1983. Ale i potom ještě pracovala, např. na vrátnici anebo při výdeji jídel v nově zadaptované jídelně Pomocné výroby, která se nacházela v prostoru současné prodejny stavebnin majitele Petra Štěřby.

Při vzpomínce na některé zaměstnance si vybavuje velmi dobře mlynáře Bohouše Wolského, který bydlel na č. p. 15, sedláře Bártu z Horní Plané i Josefa Rozbouda, rovněž sedláře. Na Pom. výrobě pracovaly i paní Marie Machková, Božena Rosická, Josef Štěřba a další.

Provoz Pomocná výroba byl velmi rozsáhlý a paní Pajpachová si spíše vzpomíná na pracovníky z oblasti skladů a sušárenství. V roce 1980 měl provoz celkem 101 zaměstnanců, kteří pracovali na oddělení dílen a opravárenství, na oddělení autodopravy a již zmíněném sušárenství. Vedoucím celého provozu byl Jan Račák, který vystřídal Ing. Jana Jankovce. Oddělení autodopravy řídila Jiřina

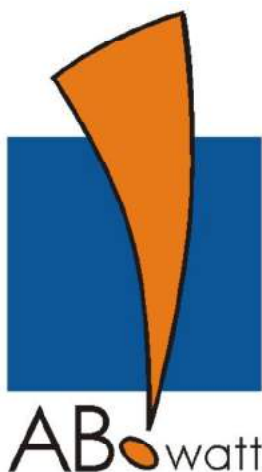
Němcová, mistrem v dílnách byl Jiří Moravec, sušárenství vedl Jan Študlar, hlavním skladníkem byl Josef Štěřba, garážmistrem Metoděj Kavan, skladnicemi v dílnách Marie Štěřbová a Helena Puritscherová, hlavní ekonomkou provozu Ing. Magdalena Machalová, účetní Drahomíra Čunátová a fakturantkou Alžběta Černá. Obsazení těchto technických funkcí bylo však jiné jak před rokem 1980, tak i po něm a není předmětem těchto vzpomínek /pozn. kronikáře/.

Paní Pajpachová zavzpomínala i na ředitele Statku Ing. Jaromíra Petříka a některé další statkové funkcionáře, ovšem bez zařazení do jednotlivých let. Marie Pajpachová byla činná i funkcionářsky. V polovině osmdesátých let minulého století byla předsedkyní základní organizace Československého červeného kříže v Černé v Pošumaví a v období let 1977 až 1981 byla členkou Sboru pro občanské záležitosti /SPOZ/.

Paní Pajpachová vychovala celkem pět dětí, čtyři syny a jednu dceru a mohla tak oslavit své kulaté 85. narozeniny v kruhu široce rozvětvené rodiny.

Její vzpomínky z tohoto záznamu budou zapsány do obecní kroniky pro budoucí pokolení a dále do souboru Vyprávějí pamětníci. Vše bude možno najít i na internetových stránkách kroniky obce na www.kronikaobcecerna.estranky.cz.

František Záhora

**Horní Brána, U Poráku 512,
381 01 Český Krumlov
www.abwatt.cz
tel./fax: 380 711 277, mobil: 777 341 518-9
e-mail: abwatt@abwatt.cz, abwatt@seznam.cz**

Kotlíková dotace

Nová zelená úsporám

**Dotace na tepelná čerpadla,
automatické kotle na pevná paliva,
plynové kotle, solární kolektory**

**Vypracujeme všechny potřebné dokumenty pro dotace
Provedeme dodávku a montáž zařízení**

Zprávy ze školy

V rámci přeshraničního projektu KIDS ON SNOW byla žákům naší školy nabídnuta možnost naučit se základům jízdy na **snowboardu**. 19. ledna proběhla výuka ve Frymburku.

Dětem bylo zapůjčeno kompletní vybavení, dostaly oběd a malý dáreček domů. I přes velký mráz se děti naučily základům snowboardingu a velice je to bavilo.

Naše škola v tomto roce pracuje na projektu „Dětská kniha“. V rámci tohoto projektu nás navštívila pracovnice ekologického centra „Šípek“. Centrum připravilo pro žáky výukový program „Výroba papíru“. Každý žák si vyrobil vlastní papír a z tohoto papíru i nějaké ozdoby.

zaměstnanci ZŠ

Sůl nad zlato - SOLNÁ STEZKA v Dolní Vltavici

Nedostatek soli v Čechách byl jedním z hlavních důvodů, proč staří Čechové navazovali obchodní styky s cizinou. Zprávy o solném obchodu se objevují již od 9. století. Sůl, jak známo, byla i v minulosti nezbytnou složkou pokrmů a nejvýznamnějším, téměř jediným konzervačním prostředkem. Sůl ze solných dolů v oblasti dnešního Reichenhallu v Bavorsku, Halleinu, Hallstadtu, Ischlu a Aussee v Rakousku, se dostávala prostřednictvím obchodních tržišť na Dunaji velkou měrou také do Čech.

Území jižních Čech bylo protkáno sítí obchodních stezek. Březnická stezka existovala již od 11. století a spojovala Zwiesel v Bavorsku, Březnici a Hartmanice. Další stezka vedla pravděpodobně od konce 13. století z Haslachu v Rakousku do Svatého Tomáše, Frymburku a Českého Krumlova. **Snad již ve 13. století byla používána stezka z města Schlägl v Rakousku přes Kyselov a Dolní Vltavici do Hořic na Šumavě a do Českého Krumlova.** Pro obchod se solí byla určena rovněž takzvaná Hornoplánská stezka, která vedla z bavorského Waldkirchenu přes Plechý do Horní Plané. Od konce 14. století se sůl dopravovala také po stezce Vimperské. Stav silnic býval natolik katastrofální, že zemský sněm pravidelně musel nabádat k opravě cest „špatných, marastných, zvratlivých, vejvratných, zarostlých a zabahněných, po nichž jezdití bylo životu lidí a koní nebezpečné.“ Cesty byly úzké a blátivé a při déle trvajících deštích na mnoha místech dlouhodobě neprůjezdné. Neměly tvrdý podklad, jen na močálovitých místech je zpeřvovaly laťové trámcce, jež se musely pravidelně vyměňovat, aby silnice byla vůbec sjízdná. Mosty bývaly dřevěné, někdy kryté stříškou. Mnohdy vůbec chyběly, strženy jarním přívalem vody. Udržování cest a opravy mostů byly až do 18. století povinností vrchnosti, na jejímž panství se silnice nacházela. Výlohy spojené s opravami cest měly být hrazeny mýtnými poplatky. Vrchnost sice mýto vybírala, ale povinnosti opravy silnic plnila jen liknavě. Pocestní bývali na cestách ohroženi od lapků, „lotrovstva, škůdců, zhoubců zemských, Petrovských, zákeřníků, lidu poběžného a lehkovážného“. Pro zabezpečení silnic měla být v jejich okolí vysekána křoviska a lesy, a to například podle nařízení z roku 1578 do šíře 32 metrů. Až do 19. století bylo možno na silnicích nejčastěji spatřit selské, plachtami kryté formanské vozy nebo kočáry různých tvarů, tažené koňmi. Sloužily jak k osobní dopravě, tak i k přepravě nejrůznějšího zboží a korespondence. Sůl byla přepravována

v „prostickách“, dvojitých štíhlých bečkách mírně kónického tvaru, jedna prostice pojala zhruba 75 kilogramů soli. Kromě soli se přivázely drahé látky, jižní plody, koření či víno. Stezka byla mnohdy pro povozy nesjízdná, proto se náklad převážel přímo na hřbetech koní. Provoz na stezce si v průběhu času vyžádal budování potřebného zázemí – místa pro přenocování, občerstvení, napájení. Podle označení pro náklad – saum – se dopravci putující po stezce nazývali soumaři.

Zdroj: Univerzita Karlova – Filozofická fakulta Ústav pro pravěk a ranou dobu dějinnou, Středověké osídlení

Foto: Soumaři – kohoutikriz.org

Tolik o historii solné stezky v Dolní Vltavici. Sůl se ovšem také často pašovala, ale o tom zase někdy příště.

Ema Kondysková, pension Calla, Dolní Vltavice

Jak to bývalo s obecním časopisem?

Prakticky až do poloviny osmdesátých let minulého století v naší obci žádný pravidelný časopis nevycházel. Během roku, pouze v souvislosti s májovými oslavami a případně i oslavou Měsíce československo-sovětského přátelství, nacyklostyloval tajemník MNV Jan Frisch jeden list, který se věnoval uvedenému tématu. Již tehdy se časopis, spíše však nazývaný vesnické noviny, jmenoval **Ostříž**. Od roku 1981 byla vždy v celoobecním závazku uvedena věta: - *zajistíme obnovení místního časopisu Ostříž*. Povedlo se to až v roce 1986, kdy bylo pravidelné vydávání obecního časopisu s názvem Ostříž obnoveno. Tohoto úkolu jsem se jako kronikář, a dá se říci i po mírném nátlaku tajemníka, ujal. Abych v tom však nezůstal sám, byla vytvořena redakční rada, která měla napomoci s náplní článků do časopisu. Redakční rada byla ve složení Božena Lešková, Milan Strejc, Bohumíra Smolenová, Dana Pechová, Helena Valnohová a já. Párkrát jsme se sešli, postupně však členové, především učitelé, přestali pravidelně docházet a zůstal jsem nakonec sám s paní Helenou Valnohovou. Obsah časopisu a jednotlivé náměty jsem prodiskutoval s tajemníkem MNV, poté jsem celé číslo v konceptu napsal a předal Heleně Valnohové, která přepsala časopis na blánu. Vše pak odnesla tajemníkovi a ten ho na MNV rozmnožil. Namnožené listy jsem opět přebral já, sepnul dohromady jako jednotlivá čísla a vrátil zpět na MNV. Odtud šel časopis do jednotlivých domácností, buď poštou anebo to dostali za úkol jednotliví poslanci. Časopis Ostříž tehdy vycházel v nákladu 250 ks. Znovuobnovení časopisu a především jeho pravidelnost se setkaly s kladným ohlasem čtenářů. Zejména také proto, že v dalším období se pouze nekonstatovaly úspěchy, ale v určité míře se kritizovaly i nedostatky v práci orgánů a složek MNV a Národní fronty.

Jenomže nic nemá dlouhé trvání, a tak i pravidelnost ve vydávání místního časopisu se poněkud zadrhla a v roce 1988 se začal časopis vydávat čtvrtletně. Svou roli v tom jistě sehrálo onemocnění a odchod z veřejných funkcí, jak tajemníka Jana Frische, tak předsedy MNV Jaroslava Zimmermanna.

V tomto období jsem pracoval jako vedoucí provozu statku v Horní Plané a samozřejmě času na shánění potřebných materiálů pro časopis jsem měl velmi málo. Ke všemu byla dost často jednotlivá namnožená čísla časopisu nečitelná a tak bylo rozhodnuto nechat časopis tisknout v tiskárně v Českém Krumlově. První číslo, tehdy již nazvaného **Zpravodaje**, jsem připravil zcela sám. Přes řadu upozorňování mnoha funkcionářů, přes MV NF i soukromým rozhovorem

s některými občany, jsem nedostal ani jeden příspěvek. Další práci na sestavení časopisu jsem tedy zanechal a do konce roku 1989 žádný časopis nevyšel.

Teprve začátkem roku 1990 projevili představitelé Občanského fóra snahu pomoci, což se skutečně stalo, já pomohl s prvním číslem obnoveného Zpravodaje a vše jsem jim předal.

Jenomže v dalším období opět časopis přestal vycházet a teprve v roce 1993 vyšlo šest čísel, které přinášely zejména zprávy z radnice, informace o stavu obecního majetku, průběh privatizace, restitucí a o řadě aktivit, které musí řešit obecní orgány. Jako každý časopis zabýval se i ten náš životem občanů a jejich záležitostmi, jejich jubilei, tím co dělaly dobrovolné organizace pro svůj rozvoj, vyhláškami, právními radami a hodně stran bylo věnováno historii obce, neboť se bývalé německé kroniky překládaly do češtiny.

V dalším období bylo dohodnuto, že časopis Zpravodaj bude vycházet 4x ročně. Kdo se však na sestavování obsahu časopisu podílel, nemohu s jistotou potvrdit, předpokládám však,

že převážnou část zajišťoval tajemník Obecního úřadu Josef Mikeš.

Krátce po volbách do obecního zastupitelstva v listopadu 2002 se začal tvořit i nový obecní časopis. Byla ustanovena redakční rada ve složení Marcela Novotná, Ing. František Záhora, Ing. Jakub Suchánek, PaedDr. Zdena Černá a Matouš Voldřich. Časopis dostal i novou podobu a redakční rada slíbila jeho vydávání jednou za dva měsíce. Nakonec se podařilo vydávat časopis mimo letních měsíců prakticky každý měsíc. Redakční rada chtěla dosáhnout toho, aby časopis byl tím místem, kde by každý mohl vyjádřit svůj názor, svůj postřeh nebo připomínku k dění v naší obci. Za tímto účelem byla zřízena v přízemí Obecního úřadu schránka s označením „ZPRAVODAJ“, kam občané své příspěvky vhadzovali. A skutečně se mnohé příspěvky od občanů ve schránce objevily.

Pod touto hlavičkou začal v roce 2002 časopis vycházet. Vzhledem k tomu, že obec měla své internetové stránky, objevil se zde i obecní Zpravodaj. Ten vycházel v té době nepravidelně, např. v roce 2004 vyšlo 8 čísel. V té době se inzerce na stránkách časopisu zpoplatnila.

Po pravdě je však nutno přiznat, že počáteční elán a chuť při zpracování časopisu postupně vymizely, nastaly určité problémy nejen s přípravou článků, ale i s tiskem. Trvalo mnohdy značnou dobu od sepsání článku do jeho vydání, což mělo i vliv na aktuálnost. Někteří členové redakční rady polevili, mnohdy nebylo nikoho, kdo by časopis roznesl, anebo když ano, pak se do všech rodin nedostal, přestože nakonec mnoho výtisků zbylo.

Pravidelností byly články spojené s historií obce, pochvalně bych se vyjádřil o pravidelném přispívání do časopisu ze strany skautského oddílu místních Berušek.

V roce 2005 vyšlo 5 čísel Zpravodaje a v roce 2006 celkem 4 čísla. Rok 2007 znamenal pak návrat k celoročnímu vydávání časopisu. Od únorového čísla Zpravodaje v roce 2007 se stává šéfredaktorkou Hana Koudelková, časopis v následujících létech vychází pravidelně každý měsíc. Od února 2008 došlo ke změně hlavičky Zpravodaje viz obrázek:

V březnu roku 2010 dochází ke změně v souvislosti se změnami ve vedení obce. V úvodu tohoto vydání jsme si přečetli: „Vážení spoluobčané, milí čtenáři, dostává se Vám do rukou poslední vydání Zpravodaje pod vedením redakce,

kteřá Vás provázela od února 2007 až do dnešního čísla. Určitě se teď ptáte, proč je vlastně toto poslední číslo. Odpověď je jednoduchá, je to z důvodu odvolání pana starosty Jana Voldřicha z funkce starosty obce, se kterým redakce Zpravodaje nesouhlasí. Děkuji Vám tedy za přízeň, kterou jste Zpravodaji po celé tři roky věnovali. Za Vaše příspěvky, které, ač byly někdy dlouhé, byly vždy velmi zajímavé a přínosné. **S velkými Díky Hanka Koudelková (-hako-)**“.

Zpravodaje a zodpovídá především za jazykovou korekturu textu.

Zásadních změn, zejména v grafické úpravě a vzhledu doznal časopis od roku 2012. Obálka Zpravodaje a grafické zpracování je dílem Evy Brunerové.

Až do dvojčísla červenec – srpen 2015 tiskla Zpravodaj obce Tiskárna Šumava v Českém Krumlově. Od prosince 2015 tiskne Zpravodaj místní firma Tiskárna Černý, od

této doby se podstatně změnila jeho úroveň, především co do úpravy a čitelnosti.

Časopis však vycházel nadále, změnila se hlavička Zpravodaje a od dubnového čísla 2010 se šéfredaktorkou stala Šárka Suchánková, která až do současné doby zajišťuje vydávání

František Záhora

PŘEDPLATNÉ „PLUS“ JARO 2016

JOHN MURELL – BOŽSKÁ SARAH

14. 2. 2016 (Ne) 19:30

DIVADLO KALICH PRAHA

BERNARD SLADE - KAŽDÝ ROK VE STEJNOU DOBU

2. 3.2016 (St) 19:30 - 22:00

DIVADLO BEZ ZÁBRADLÍ Praha

PAVEL ONDRUCH – KURTIZÁNA

6. 4. 2016 (St) 19:30 - 22:00

DIVADLO UNGELT PRAHA

MARTIN MC DONAGH – OSIŘELÝ ZÁPAD

11. 4. 2016 (Po) 19:30 - 21:30

DIVADELNÍ SPOLEK KAŠPAR PRAHA

Termín v jednání:

STUDIO DVA PRAHA

Ondřej Sokol – CELEBRITY

DIVADLO NA JEZERCE PRAHA

Jean Dell, Gerard Sibleyras - TAKOVÝ ŽERTÍK

kontakt: Štěrbová Jiřina tel.: 380 744 109, mobil: 602 965 742

Obec Černá v Pošumaví
pořádá
ZÁJEZD DO TERMÁLNÍCH LÁZNÍ

20. února 2016

Cena 400,- Kč včetně pojištění.

Odjezd z autobusové zastávky v Černé v Pošumaví v 6,50 hod.

Zájemci se mohou přihlásit do 12. 2. 2016 na obecním úřadě.

Smutný konec legendární limonády Broňa, která vládla nealko trhu v roce 1985

– napsal Jiří Vítek - ČASOPIS ŽIVNOSTENSKÉ LISTY 7. 8. 2015

Barevné limonády pro mě v dětství byly v restauracích jasnou volbou. Malinovky, svítivě žluté limči, černé limonády, všechny byly prostě dobré, i když po dopití zanechaly na skleničce podivný kruh. Možná proto se říkalo o té mé nejoblíbenější "Limonáda Broňa porazí aj koňa".

Malinovka s Kofolou hlásí jasný návrat. Zato po nezapomenutelné exoticky zelené limonádě Amaru (dříve žabí hlen) a mandarinkovce Broně, která rozdělovala lidi do dvou zneprátených skupin (buď jste ji milovali, nebo nenáviděli) se slehla zem.

Šumavanka Broňa. Zapomenutá krkací legenda.

Začali jsme pátrat, kde se vlastně vyráběla a jaký byl její další osud.

V roce 1963 vzniká v obci Černá v Pošumaví výrobní ovocných šťáv, která z ruční výroby přechází na automatické technologické linky. Začíná zde výroba mačkaných jablek a vyrábí se tu celkem 13 druhů limonád.

Vedle toho se v provozovně provádí i sušení hub na export a jejich nakládání do octa. Hned v prvním roce bylo vyrobeno 13 500 hektolitrů limonád, zájem však neustále stoupal a v roce 1980 se výroba vyšplhala až na 40 500 hl, k tomu v Černé vyrobili ještě 3 705 tun sirupů a 1 141 tun jablečného soku. Objemově se v této době nejvíce vyráběla Šumavanka v 0,70litrových lahvích a Broňa v třetinkových lahvích.

V provozovně se pracovalo na dvě směny, postupně se počet zaměstnanců ustálil na čísle kolem 45, v letním období však vypomáhalo vždy kolem deseti studentů převážně z českokrumlovského gymnázia. Provozovna měla v této době k dispozici celkem 12 aut, z toho tři vozy rozvážely sirupy, ostatní vezly limonády.

V roce 1983 byl do provozu uveden nový lis, druhý největší v Jihočeském kraji. Byl plně automatizovaný a dokázal za hodinu vylisovat 4 tuny ovoce. Jen během

zkušební doby vytlačil lis jablečný sukus ze 62 vagonů jablek. Sukus, čili mateřská jablečná šťáva, se sterilizuje, přidají se esence, voda a cukr, vše se povaří a tím je připraven sirup pro výrobu limonád.

Privatizací vše končí

Po roce 1990 se podnik připravuje k privatizaci. Zpočátku se objevují určité pokusy některých firem zde vyrábět limonády i alkoholické nápoje, vše ale postupně končí. Pro řadu občanů Černé v Pošumaví znamenala lidově nazývaná Šťavárna celý jejich život. Skutečnost, že se její provoz nadobro zastavil, byla pro mnohé poměrně bolestivá. A Broňa zmizela ze života nás všech.

František Záhora – přepis článku výše uvedeného autora

Obec Černá v Pošumaví pořádá zájezd do Prahy

na muzikálové představení **C A R M E N
do **HUDEBNÍHO DIVADLA KARLÍN****

27. 3. 2016 od 15,00 hod.

Čas odjezdu z Černé bude upřesněn.

Cena zájezdu: cesta autobusem + vstupenka 700,- Kč.

Zájemci se mohou přihlásit

na Obecním úřadě v Černé do 18. 3. 2016.

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLKY

- Po vánočních prázdninách nás čekalo ve školce milé překvapení. Pod stromečkem se schovávaly zabalené krásné dárky od Ježíška.
- V pondělí 18. 1. jsme shlédli divadelní představení **O Palečkovi** v podání souboru **KOS**, společně s našimi staršími kamarády.
- Za nimi do školy jsme se vydali ve středu 27. 1. dopoledne. Školáci nám ukázali a předvedli, co všechno už umí a co nás čeká v září v 1. třídě.
- Odpoledne 27. 1. nás čekala ještě jedna návštěva. Paní Eva Brunerová nám pomohla odvézt několik předškoláků do Domova důchodců do Horní Plané. Babičky a dědečkové už na nás čekali a těšili se na to, až si s nimi děti se svojí paní učitelkou zahrají hry a společně se všichni pobaví.
- V úterý 9. 2. se chystáme už po šesté oslavit Masopust. Kolem deváté hodiny požádáme u OÚ paní starostku o právo projít naší obcí v masopustním průvodu. Nejdříve projdeme horní a potom dolní část obce. Kdo se s námi bude chtít pobavit, budeme rádi, když vyjde před svůj dům.

Kolektiv MŠ

Lipno nature, s.r.o. VLADIMÍR CNOTA

SOUKROMÝ ZEMĚDĚLEC HOSPODAŘÍCÍ VE VAŠÍ LOKALITĚ
HLEDÁ POZEMKY K PRONÁJMU,
VHODNÉ K ZEMĚDĚLSKÉ ČINNOSTI.

Nabízíme roční pronájem 2 – 3 000 Kč/ha.

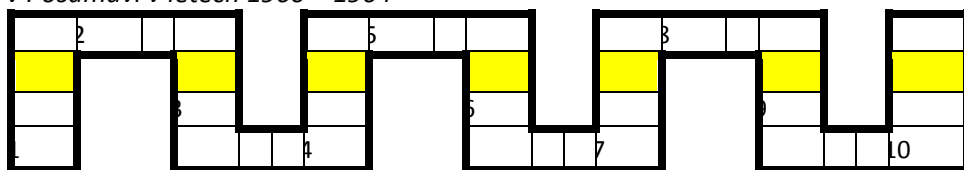
VEŠKERÉ ADMINISTRATIVNÍ ZÁLEŽITOSTI
S PŘEVODEM NÁJEMNÍ SMLOUVY A DANĚ Z POZEMKU VYŘÍDÍME
ZA VÁS.

TEL: +420 720 101 603, p. Cnota, p. Kukačka
IČ: 72204605, Vyšehrad 169, 381 01 Český Krumlov
email: Info@lipnonemovitosti.cz,

DOMINO

Je tvořeno pětispisovými výrazy, poslední písmeno je vždy prvním písmenem dalšího výrazu. Začátky slov jsou označeny číslicí. Poslední výraz je čtyřspisovný.

V barevně označených políčkách je tajenka: - *příjmení předsedy MNV Černá v Pošumaví v letech 1960 – 1964*

LEGENDA:

- 1 – VOJENSKÝ POVEL;
- 2 - VŮZ ŽELEZNIČNÍ SOUPRAVY;
- 3 – LÁK;
- 4 – DRUH MOUČNÍKU;
- 5 – MUŽSKÉ JMÉNO;
- 6 – SOUBOR DEVÍTI HRÁČŮ;
- 7 - OSMAN;
- 8 – CENINA;
- 9 – UMĚLÁ NÁDRŽ NA VODU;
- 10 – SEVERSKÝ PTÁK.

Vyluštění z minulého Zpravodaje: JAKUB KRČÍN Z JELČAN A SEDLČAN

INFO PRO OBČANY

Občané obce Černá v Pošumaví si mohou na Obecním úřadě vyzvednout sběrnou nádobu na bioodpad, popřípadě jim bude nádoba přivezena k domu. Do této nádoby patří: rostlinný odpad ze zahrady (listí, tráva, plevel, větve), zbytky potravin, ovoce, zeleniny.

Do této nádoby určitě nepatří: maso, kosti, uhynulá zvířata, olej z potravin a obaly.

Tato nádoba se vystavuje v určené dny před dům a firma A.S.A. ji vyveze. Nádoba a vývozy jsou zdarma.

Exkurze kroužku malých dobrovolných hasičů z Černé v Pošumaví k profesionálním hasičům Frymburka

Ve středu 28. ledna 2016 vyrazila skupina dětí z kroužku dobrovolných hasičů Černé v Pošumaví na prohlídku stanice profesionálních hasičů ve Frymburku. Exkurze začala na stanici záchranné služby Frymburk, kde nás čekal výklad a prohlídka sanitních vozů.

Vše pokračovalo v hasičské zbrojnici. Děti měly možnost prohlédnout si celé zázemí hasičárny, operační středisko a především hasičskou techniku, protichemický oblek, hydraulické nůžky,

Děti odjížděly po dvou hodinách absolutně nadšené. Děkujeme všem službu konajícím hasičům, kteří se nám věnovali.

Obec Černá v Pošumaví

nabízí svým občanům zasilání
SMS informací o důležitých
událostech v obci.

Přihlásit se k odběru SMS
můžete na email:
obec@cernavposumavi.cz,
telefon: 722 952 486

ČEVAK a.s. přijme

Provozního montéra vodovodů a kanalizací pro oblast Lipensko

hlavní pracovní náplň:

- Práce při opravách a údržbě vodovodních a kanalizačních řadů a přípojek
- Provádění montážních, demontážních a opravárenských prací na vodovodních a kanalizačních řadech
- Montáže a výměny vodoměrů
- Pohotovostní služby

Požadujeme:

Vzdělání SOU v oboru instalatér
nebo zámečník
Praxe v oboru vítána
Samostatnost, zodpovědnost
Řidičský průkaz sk. B podmínkou
Nástup možný dle dohody

Nabízíme:

Práci ve stabilní společnosti
Příspěvek na stravování
Týden dovolené nad rámec ZP
Další zaměstnanecké benefity

Kontakt: Miloslav Procházka

tel.: +420 602 294 109;

e-mail: miloslav.prochazka@cevak.cz

Provozní středisko Lipensko
ČOV Frymburk, 382 79 Frymburk
hlášení poruch: 800 120 112 infolinka 844 844 870
e-mail: info@cevak.cz www.cevak.cz

Sbíráme víčka pro Vikyho z Krumlova

Přidejte se k nám a pomozte nám nastřádat finanční prostředky pro Viktora Lubase z Českého Krumlova na nový mechanický vozík Kudu a léčbu v lázních Klimkovic.

Viktor se narodil ve 30. týdnu a neměl tolik štěstí jako jeho o 5 min. mladší bratr. Při měsíčním kontrolním ultrazvuk mozku, byla u Vikyho patrná atrofie, odumření mozkových buněk a následná diagnóza: Dětská mozková obrna - spastická tetraparéza.

Viky je mentálně zdravý, chytrý a usměvavý 14-ti letý kluk uvězněný ve vlastním těle. Pohybově je na úrovni 3-měsíčního dítěte a bez rehabilitačních pomůcek a 24-hodinové asistence není schopen téměř žádné samostatné činnosti.

Kde jsou sběrná místa? Víčka můžete nosit do ZŠ v Černé v Pošumaví, kde na ně bude přichystaný speciální box. Víčka si můžu vyzvednout i u Vás doma, stačí mě zkontaktovat na telefonním čísle 602745026.

Další informace lze získat na sociální síti Facebook – Sbíráme víčka pro Vikyho z Krumlova

Pokud byste chtěli Vikyho podpořit jiným způsobem, můžete svůj dar zaslat na Viktorův sponzorský účet č.2100839398.

Děkujeme Vám za Vaši přízeň a pomoc.

Zdena Černá ml.

Oznámení redakce

Redakce oznamuje, že příspěvky můžete posílat elektronickou poštou na adresu zpravodajcerna@email.cz, nebo je předat v písemné podobě na Obecním úřadě. Uzávěrka zpravodaje měsíce března bude 25. února 2016.

ReZp

OBEC ČERNÁ V POŠUMAVÍ

A

SPOZ

pořádají

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ BAL

28. února 2016 od 15,00 hod.

hotel R A C E K

Černá v Pošumaví

dětským odpolednem bude provázet PEPA MAXA.

Vydává Obec Černá v Pošumaví, IČO: 00 245 828, evidenční číslo MK ČR E 13487,
neprodejné,

Česká republika, Jihočeský kraj, okres Český Krumlov
obec Černá v Pošumaví

www.cernavposumavi.cz, e-mail: zpravodajcerna@email.cz

Foto a grafické zpracování obálky: Eva Brunerová, mortiana@email.cz

Jazykové korektury: Šárka Suchánková

Sazba a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ s.r.o., Černá v Pošumaví, www.tiskarna-cerny.eu

